

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om distributionstilskud til visse periodiske blade og tidsskrifter.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 14/11 2003. Første behandling 28/11 2003. Betænkning 10/12 2003. Anden behandling 16/12 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan jo starte med at konstatere, at kulturministeren ikke finder anledning til at være i Folketingssalen under tredjebehandlingen af et af de allervæsentligste lovforslag på ministerens område. Jeg kan forstå, at ministeren er på vej på ferie.

Jeg synes dog alligevel, at Folketinget bør give det her lovforslag, som har ret vidtgående konsekvenser for mange tusinde bladudgivelser i det her land, den ordentlige behandling, som lovforslaget kræver. Jeg håber, at regeringen er i stand til at reagere på de spørgsmål, der måtte komme.

Jeg vil gerne fra starten understrege, at vi selvfølgelig stemmer nej til L 85, at vi er imod den generelle besparelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har foretaget med finansloven. Vi er modstandere af voldsomme besparelser, der især rammer mangfoldigheden i vores demokrati, et af de allervigtigste aspekter i vores folkestyre; vi er imod det meget målrettede angreb, som regeringen retter mod det frivillige Danmark med det her lovforslag.

Vi stemmer også nej til lovforslaget, afbødningspuljen, den her distributionspulje, fordi det er noget makværk. Først var de religiøse udgivelser ikke omfattet af lovgivningen, så blev de det pludselig, fordi der var et offentligt pres derfor.

Der er de økonomiske aspekter. Regeringen sparer 188 mio. kr. Post Danmark reagerer prompte med at proklamere, at der nu kommer takststigninger for de mange tusinde udgivelser, det her lovforslag drejer sig om, på flere hundrede millioner kroner. Det betyder, at alle de mange udgivere af foreningsblade, af alle de blade, der udgør lige præcis alsidigheden og mangfol-

digheden, måske skal ud og finde op mod 400 mio. kr. for at kunne udgive deres blade i fremtiden. Og så afsætter regeringen og Dansk Folkeparti omkring 30 mio. kr. – helt ærligt!

Regeringen har selv anslået, at et sted mellem 2.000 og 3.000 blade vil kunne opnå støtte med den her distributionspulje. Og til det formål er der afsat 30 mio. kr. Det betyder i gennemsnit, at hvert blad kan få 10.000 kr. Hvordan i alverden skal de store idrætsorganisationer kunne kommunikere med deres medlemmer for 10.000 kr. om året? Det kan de ikke.

Derfor bliver essensen, når det her lovforslag snart bliver vedtaget af Dansk Folkeparti og regeringen, at tusindvis af frivillige organisationer mister deres meget vigtige bindeled til deres medlemmer.

Det betyder, at Skleroseforeningen måske ikke kan udgive deres medlemsblad. Det betyder, at Donorforeningen måske ikke kan udgive deres medlemsblad. Det betyder, at de faglige organisationer, f.eks. Kvindeligt Arbejderforbund, som repræsenterer nogle af de dårligst stillede kvinder overhovedet i det her land, ikke har mulighed for at kommunikere på samme måde, som de gør i dag. Derfor siger vi nej.

Vi siger også nej, fordi regeringen erstatter en objektiv portostøtte med et tremandsudvalg – et tremandsudvalg – der på bedste statsautoriserede censurkomitéfacon skal sidde og vurdere hvert eneste blad, om det er egnet til at kunne opnå støtte. Det er smagsdommeri, og det kan også udvikle sig til kammerateri på værste vis.

Vi siger nej, fordi lovforslaget indeholder en positiv- og negativliste, som regeringen hverken under første eller anden behandling har kunnet redegøre for indholdet af.

Vi siger nej, fordi der i lovforslaget er medtaget en vurdering af lovforslagets konsekvenser i forhold til EU-retten, mens der ikke er sket en tilsvarende vurdering i forhold til Danmarks øvrige internationale forpligtelser.

Kl. 17.35

Når jeg nævner det her, er det, fordi de fagforeningsrettigheder, der gælder, er beskyttet i en række konventioner, herunder ILO. Det er rettigheder, der drejer sig om foreningsfrihed og beskyttelse af organisationsretten og retten til at føre kollektive forhandlinger.

Fagforeningsrettighederne er i vid udstrækning beskyttet efter den europæiske menneskerettighedskonvention. Kernen i artikel 10, som er den, der er relevant i det her spørgsmål, er spørgsmålet om almen samfundsmæssig inte-